

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Epistolai tu hagiū Isidōru tu Pēlusiōtu

Isidorus <Pelusiota>

Parisiis, 1585

Timotheo Scholastico. 380.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-71898](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-71898)

χειρῶν ἄλλοι πολλοὶ μὲν οὐκ ἐκείνους νενηκιστοὶς, Ἐπὶ τῶν αἰχρῶν ἔλεως ἴως ἑάλωσαν.

enim illis deuitis ab istis scdum ac miserandum in modum capti sunt.

Ἐπιμάχῳ σχολαστικῷ. τῶν.

Epimácho Scholástico. 378.

Ὁ φίλος ὁ σὸς ἐν μεγίστῳ κλύδωνι παραγμάτων ἀπληθεὺς, καὶ πᾶσαν κίησας μηχανῶν, ὡσπερ οἱ κυβερνήται, ὧν ὁ χειμῶν τὴν τέχνην ἐβάπτησεν, ἐνευχᾶς σαλεύει. εὐχῆ πείνω καὶ αὐτὸς ὅπως κρείττων χημάτων γένηται.

Amicus tuus in magnis negotiorum procellis relictus, atque omni mota machina, quemadmodum naucleri, quorum artem tempestas demersit, in votis ac precibus fluctuat. Quamobrem ipse quoque vota fac, ut tempestate superior euadat.

Θεοδώρῳ σχολαστικῷ. τοῦ.

Theodoro Scholástico. 379.

Οὐτε ἀλαζόνα εἶναι χρὴ, ἔτε κόλακα. ἀλλ' ἀμφοτέρων τῶν κακῶν τῶν αὐτῶν ἀμεβρίαν καλὰ ζῶσα, ἐλευθεροὶ εἶναι, μήτε εἰς αἰθάδεια ἀποκλινοῖται, μήτε εἰς δούλοσφάτια καταπίπτοιται.

Nec vanum & arrogantem esse oportet, nec adulatorem, verum vtriusque vitij excessum fugientem, liberum esse: sic nempe ut nec in fastidium & insolentiam quispiam declinet, nec in seruilem quandam animi affectionem prolabatur.

Τιμοθέῳ σχολαστικῷ. τῆ.

Timotheo Scholástico. 380.

Μάθηται, ὧ σφάτατε, καὶ ἠπτεῖ κατὰτε, ὅσῳ κενὸν μεύεις, ὡς εἰκελ, ἀγνοῖαν, ἔπει εἰ συμβαίη φίλοις ὡς ἀλλήλους διανεχθῆναι, ἢ ἐχθροῖς οὐχ ἑμῶς ἀγαθονιοῦται. ἀλλ' οἱ μὲν ὡς ἀγαθονιοῦται διοίσονται, οἱ δὲ ὡς ἀνευκτοὶ ἔξοντες τὴν πόλεμον.

Disce, o sapientissime & disertissime, id quod, ut apparet, ignoras, nempe quod si amicis aut inimicis, inter se dissidere contingat, non eodem modo concertabunt: verum illi quidem, ut, in mutuam gratiam redituri, contendunt, hi autem, ut inexpiabile bellum habituri.

Δωροθέῳ λαμπροτάτῳ. τῆ.

Dorotheo clarissimo. 381.

Ἐγὼ καὶ μετρίοφρονα καλῶ καὶ μεγαλόφρονα, τὴν μέγιστα μὲν κατορθούτα, τῆς δὲ ἔπει τῶν μεγάλα πράττειν μὴ ἀπποιεῖ μὲν δέξῃς, ἀλλὰ σιωπῆ κρύπτῃ, τὰ πλεονεκτήματα καὶ τῆς πέλας μὴ ἐπιφύομεν. τῶ μὲν γὰρ ἀλάζαι μεγάλα, μέγιστος ἐφρόνησε, τῶ δὲ κρύψαι μεβρίως. τῶ γὰρ μικρόφρονι τὴν μεγαλόφρονα ἀππαλτεν, καὶ ἔ τῶ ταπεινόφρονι μετρίοφρονεῖ, ὁ τὰ γήϊνα οἰεροπολῶν. μεγάλα δὲ, ὁ τὰ ὑψηλόσμια ζῆτῆ. διὸ δὴ καὶ ἀπὸ μεγάλης μὲν καὶ ὑψηλῆς ἀγαθίας τίηται, ἀπὸ τῆς ἐμῆς, ἐν τῶ ταπεινοφροσύνῃ, ἀπὸ δὲ μικρῆς καὶ φαύλης τῶ ἀλαζοείας.

Ego & modestum & animi magnitudine præstantem eum voco, qui cum maximis virtutis muneribus fungatur, non tamen ob magnas & præclaras actiones gloriam affectat, verum virtutes suas silentio regit, nec in proximos insultat. Quatenus enim magna efficit, magnifice sentit: quatenus autem ea occultauit, modestè. Si quidem is, qui paruo animo est, magnanimum opponi debet: non autem qui summissio & humili. Exiguè enim sentit, qui terrena in somnii errore sibi fingit, magnè autem & excelsè, qui ea, quæ mundo sublimiora sunt, quærit. Vnde etiam à magna quidem & sublimi mente animi summissionè ac modestiam procreari con-